

fiskeriet skulde være tilladt i enkelte bestemte Bænde, i en lille Deel af Fjorden, og dernæst at det kun maatte bruges i aabne Bænde — altsaa ikke under Veirforhold som de nuværende — og indenfor en vis snever Tidsgrændse. Desuagtet blev mit Forslag forkastet, og hvorfor? Fordi den Commission, som havde været nedsat, havde udtalt en bestemt Forordommelsesdom over det paagjældende Fiskerivedskab, ligesom ogsaa den Mand, der er Formand for Controlen med Liiimfjordsfiskeriet, og der nu som Medlem af den sidst nedsatte Commission indstiller, at der Intet skal være til Hinder for at bruge dette Redskab, dengang afgav en Erklæring til Ministeren, hvori han udtalte, at det paa ingen Maade kunde gaae an at tillade Plumpstangsfiskeri. Saaledes var min Stilling dengang, og saaledes er den endnu; jeg havde da til Modstandere Ministeren og Thingets Majoritet, som havde bestemte Data at holde sig til, og det Samme er Tilfældet nu.

Søvrigt skal jeg med Hensyn til Mindretallets Endringsforslag henholde mig til, hvad min ærede Medforslagsstiller har udtalt.

Indenrigsministeren: Hvad den ærede sidste Taler ansførte, vil jo egentlig kun kunne tjene til at begrunde en Formening om, at han tidligere end Regjeringen og Thinget i dets Heelhed har indseet, hvilke Forandringer og Forbedringer i Liiimfjordsfiskeriet der vare nødvendige. Jeg tør ikke nægte, at det muligviis ogsaa nu kan forholde sig paa samme Maade; jeg tør ikke benægte Muligheden af, at Regjeringen og Repræsentationen atter om en 3 til 4 Aar ville godkjende hans Anskuelse; men indtil videre vil jeg glæde mig ved den Udtalelse, som den ærede Forslagsstiller ogsaa fremkom med, at han saa godt forstod, at hverken Regjeringen eller Thinget nu for Tiden vilde kunne gaae ind paa hans Endringsforslag. Der er isvrigt kun eet Punkt i hans Udtalelse, som jeg finder mig foranlediget til nu noget nærmere at gaae ind paa, da det Øvrige jo allerede har været Gjenstand for en temmelig vidtløftig Discussion. Det ærede Medlem afsviger deri fra sin Medforslagsstiller (Brind-Seibelin), at han lægger Hovedvægten paa Landcontrolen,

medens hans Medforslagsstiller lægger Hovedvægten eller dog i alt Fald den større Vægt paa Søcontrolen. Men hvis Controlen iland i Virkeligheden har en saa stor Betydning, som den ærede Forslagsstiller tillægger den, saa vil jeg dog henstille, om man ikke skulde kunne naae væsentligt det Samme som det, der er tilfattet ved Endringsforslagene, ved at faae de nuværende Sognefogder til at gjøre deres Pligt. Hvis den ærede Landsthingsmand har Ret i — og derom tvivler jeg ingenlunde — at der findes med ulovlige Redskaber, til ulovlige Tider og i ulovlige Fiskerivænder, uden at Nogen paataaler det, og at de ulovlige Fiskere forsvinde, saasnart Statscontrolen kommer i Nærheden, saa beviser det jo ikke Andet, forekommer det mig, end at Landcontrolen ikke gjør sin Pligt; thi der er jo dog en Sognefoged i ethvert Sogn, ligesom Politimesteren dog ogsaa maatte kunne gjøre Noget. Det forekommer mig derfor at ville være naturligere at tilholde disse at gjøre deres Pligt end ad den her foreslaaede extraordinære Wei at skabe en ny Land- og Søcontrol. Forøvrigt maa jeg dog endnu talke den ærede Forslagsstiller for det Argument, der i hans Foredrag laa for Bibeholdelsen af Statscontrolen, idet det dog af hans Udtalelser synes at være klart, at det kun er Statscontrolen, som Fiskerne have nogen Respekt og Frygt for.

Sonne: Det er ganske vist, at det kun er Søcontrolen eller Statscontrolen, for hvilken Fiskerne for Dieblikket have nogen Frygt, hvad der dog ikke er en Følge af, at denne Control udøver nogensomhelst Control fra Land; men det er jo dog saa naturligt og rimeligt, at Fiskerne, naar de see Controlen komme seilende i dens Baae, søge at undgaae at komme i dens Njolvand og seile deres Wei. Men jeg er overbevist om, at Controlen, naar man får en fuldstændig og ordentlig Landcontrol indrettet, paa hvilken Maade det nu end kunde see, og derimod aldeles afflaffede Søcontrolen i dens Heelhed, vilde blive langt bedre og fuldstændigere end nu, thi nu stoler den ene Control paa den anden, og navnlig stoler Landcontrolen for Dieblikket ubetinget paa Søcontrolen og siger til sig selv: Vi have ikke dermed at gjøre.